

ובכן יש בכמה מדרגות שמתפשטות מהא"ס שיש בהם התפרטות של ענפים לחסד ולדין.

אִי הָכִי שְׁנוּי אֵית, בֵּין רַחֲמָן לְדִיִּין ולכאורה אם אנו מייחסים את

פעולת הספירות לא"ס, אם כן נמצא שיש בו שינוי בין מדת רחמן למידת דין, ואם כך זו

לא אחדות פשוטה. **אֵלָא קוֹדֶם דְּבִרָא עֲלֵמָא, אֲתִקְרִי הוּא בְּכָל**

אֱלִין דְּרַגִּין, עַל שֵׁם בְּרִיִּין דְּהוּ עֲתִידִין לְהִבְרָאוּת אלא

באמת עוד בטרם שברא הא"ס את העולם, הוא היה נקרא בכל אלו המדרגות של הספירות

של רחום ודין, אמנם אין הכינויים האלו מצד עצמו אלא הוא מצד הבריות שעתידים היו

להיברא על ידו, **דְּאִי לֹא בְרִיִּין דְּעֲלֵמָא, אִמָּאִי אֲתִקְרִי רַחֲמָן**

דִּיִּין, אֵלָא עַל שֵׁם בְּרִיִּין דְּעֲתִידִין [תטו] כי אם לא היו בריות בעולם

אור הרשב"י

הבריאה, ובזמן קיום הבריאה, ואחר
התהפכותה אל מה שהיה. ואם לא נבראו
העולמות וכל אשר בהם, לא תוכל להראות
אמיתת הוראת הוייתו יתברך הנצחית, בעבר
והזה עתיד, ולא יהיה נקרא בשם הנזכר.

וכן שם אדנ"י נקרא כן, להורות היות לו
עבדים, והוא אדון עליהם, ואם אין עבדים, לא
יהיה נקרא בשם זה. ועל דרך זה בשאר השמות
כלם. וכן בענין הכינויים אשר אליו יתברך,
כגון רחום וחנן ארך אפים וכו', לא יקרא
בשמות אלו, זולתי בהיות נבראים בעולם,
ובהיותו מרחם עליהם יקרא רחום, ובהאריך
אפו עליהם, יקרא ארך אפים. ועל דרך זה בכל
הכינויים, ונמצא כי בהיות העולמות
והנבראים, אז פעולותיו וכוחותיו יוצאים לידי
פועל גלוי, ויהיה אז נקרא שלם, בכל פעולותיו,

[תטו] וכדאיתא בשער ההקדמות - דף ה' עמוד
ב' קדמה ג: והיא זאת, בענין תכלית כונת
בריאת העולמות. ונבאר שני הקירות גדולות,
נתעסקו בהם המקובלים. החקירה הראשונה
הוא, מה שחקרו החכמים הראשונים
והאחרונים, לדעת סבת בריאת העולמות,
לאיזה צורך היתה, ונמנו וגמרו אומר, כי הסבה
היתה, לפי שהנה מוכיח הוא שהקב"ה יהיה
שלם בכל הפעולות, ובכל השמות, ובכל
הכינויים של גדולה ומעלה וכבוד. והנה אם לא
היה מוציא פעולותיו וכחותיו לידי גלוי פועל
ומעשה, כביכול לא היה נקרא שלם, לא
בפעולותיו, ולא בשמותיו ובכינויו. כי הנה
השם הגדול בן ארבע אותיות הוי"ה, מורה על
הוראת היות הוייתו יתברך נצחית וקיימת
לעד, היה לעבר, והווה, ויהיה, לעתיד. שרם

למה הא"ס נקרא רחום ודיין וכיו"ב והרי אין לו על מי לרחם ואת מי לדון, אלא ודאי הכינויים של הא"ס הוא לא מצד עצמו אלא רק מצד הבריות שהיו עתידים להיבראות בעולם, ולכן עוד בטרם שבראם הא"ס הוא נקרא רחמן ודיין על שם העתיד להיות.

כמו שבורא עולמים מתנהג עם בריותיו בכל דור ודור כפי מעשיהם, כך הנשמה פועלת בכל מעשיו של כל אבר ואבר

וּבְגִין דָּא, כָּל שְׂמָהָן, אֵינוֹן כְּנוּיִן דִּילִיהּ. עַל שֵׁם עוֹבְדֵין דִּילִיהּ ומשום כך כל השמות וכל הכינויים שלו הוא על שם

המעשים שעתיד היה לעשות, דהיינו שבכינוי א"ל הוא נקרא רחמן, ובכינוי אלהי"ם הוא נקרא דיין, וכל זה הוא בגלל הברואים שעתיד היה לברוא, ואין הכינויים האלו מצד עצמו כלל. **כְּנוּנָא דָּא, בְּרָא נְשִׁמָּתָא, בְּדִיוֹקְנָא דִּילִיהּ,**

אור הרשב"י

למאן אתקרי רחום וחנון, או דיין וכו', אלא כל שמהן דיליה אינון כינויין, ולא אתקרי בהו, אלא על שם בריין דעלמא. וגם בפרשת בא אל פרעה ברעיא מהימנא דף מ"ב ע"ב, וזה לשונן, אבל לבתר דעבד האי דיוקנא דמרכבה דאדם עילאה, נחית תמן, ואתקרי בההוא דיוקנא הווי"ה, בגין דישתמודעון ליה במדות דיליה, וקרא, א"ל, אלהי"ם, שד"י, צבאו"ת, אהי"ה, בגין דישתמודעון ליה בכל מדה ומדה, איך יתנהיג עלמא בחדס וברינא, כפום עובדיהון דבני נשא, דאי לא יתפשט נהוריה על כל בריין, איך ישתמודעון ליה, ואיך יתקיים מלא כל הארץ כבודו.

ובכל שמותיו, ובכל כינויו והכחות, בלי שום שינוי וחסרון כלל חלילה וחס.

וכבר נתבאר טעם זה בספר הזוהר, בפרשת פנחס, ברעיא מהימנא דף נ"ז ע"ב, וזה לשונן, פקודא תליסר, דא קריאת שמע, ואית למינדע, דאיהו אתקרי חכם, בכל מיני חכמות, ומבין בכל מיני תבונות וכו', אלא דקודם דברא עלמא, אתקרי איהו בכל אילין דרגין, על שם בריין דהוו עתידין להבראות, דאי לאו בריין דעלמא, אמאי אתקרי רחום דיין, אלא על בריין דעתידין. ובגין כך כל שמהן אינון כינויין דיליה, על שם עובדין דעלמא וכו', אוף הכי מארי עלמא, קודם דברא עלמא ובריין דיליה,

הלימוד היומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000

דַּאתְקַרְיַאת עַל שֵׁם פְּעוּלוֹת דִּילָהּ, בְּכָל אֲבַר וְאֲבַר
דְּגוּפָא, דַּאתְקַרְי עֲלָמָא זַעִירָא וכמו שהא"ס פועל בספירות והוא נקרא
 על שם הפעולה שהוא פועל בהם, כך ברא הקב"ה את הנשמה שהיא בדיוקנו, וזו הנשמה
 נקראת על שם הפעולות שהיא פועלת בכל אבר ואבר של גוף האדם הנקרא עולם קטן.
בְּגוּוּנָא דְמֵאֲרִי עֲלָמָא, אֶתְנַהִיג בְּכָל בְּרִיין. וּבְכָל דָּרָא,
כְּפֻּם עוֹבְדֵי. כִּךְ נִשְׁמָתָא, כְּפֻּם עוֹבְדֵי דְכָל אֲבַר
וְאֲבַר וכמו שבזוהר עולמים מתנהג עם בריותיו בכל דור ודור כפי מעשיהם, כך הנשמה
 פועלת בכל מעשיו של כל אבר ואבר. **הָהוּא אֲבַר דְּעֵבִיד בִּיהַ פְּקוּדָא,**
אֶתְקַרְי נִשְׁמָתָא, לְגַבִּי חֲמֵלָה וְחֶסֶדָא חֲנָא וְרַחֲמֵי כי הנה
 באותו אבר שנעשה בו מצווה נקראת הנשמה לגביו, בעלת חמלה וחסד חן ורחמים, ובזה
 היא ממשיכה את המידות האלו לאותו האבר. **וּבְהָהוּא אֲבַר דְּעֵבִיד בִּיהַ**
עֵבִירָה, אֶתְקַרְי נִשְׁמָתָא לְגַבִּי, דִּינָא וְחִימָה וְכַּעַס ואם
 באותו אבר נעשה בו עבירה ח"ו אז הנשמה נקראת לגביו בעלת דין וחומה וכעס, ובזה היא
 ממשיכה את המידות האלו לאותו אבר. **אֲבָל לְבַר מִן גּוּפָא, לְמֵאן**
תְּהֵא חֲמֵלָה, אוּ אַכְזָרִיּוֹת אמנם כאשר הנשמה היא מחוץ לגוף כלפי מי
 היא תהיה בעלת חמלה או אכזריות.

כל השמות והכינויים שלו הוא לא נקרא בהם מחמת עצמו אלא הוא מחמת
 הבריות שעתיד היה לברוא

אִנּוּף הָכִי מֵאֲרִי עֲלָמָא, קִדָּם דְּבָרָא עֲלָמָא, וּבָרָא בְרִיין
דִּילִיָּה, לְמֵאן אֶתְקַרְי רַחוּם וְחֲנוּן אוּ דִּיין וכן הוא הדבר

הלימוד  היומי

אצל ריבון העולמים, כי הנה קודם שהוא ברא את העולם וברא בו את בריותיו למי הוא נקרא רחום וחנון או דיין וכיו"ב. **אֵלָּא כָּל שְׁמָהּן דִּילֵיהּ, אֵינֻן בְּנֵוִיין, וְלֹא אֶתְקַרִי בְּהוֹן, אֵלָּא עַל שֵׁם בְּרִיין דְּעֶלְמָא** אלא באמת כל השמות והכינויים שלו הוא לא נקרא בהם מחמת עצמו אלא הוא מחמת הבריות שעתיד היה לברוא, **וּבְגִין דָּא, פִּד מֵאֲרִי דָּרָא אֵינֻן טָבִין, אִיהוּ אֶתְקַרִי לְגַבִּייהוּ, יְהוָה בְּמִדַּת רַחֲמִים** ומשום כך כאשר בני הדור הם עושים מעשים טובים אז הוא נקרא לגביהם בשם יהו"ה שהוא מידת הרחמים. **וְכֵד מֵאֲרִי דָּרָא אֵינֻן חֲיִיבִין, אֶתְקַרִי אֲדִנִּי בְּמִדַּת חֲדִין** אמנם כאשר בעלי הדור הם רשעים אז הוא נקרא בשם אדנ"י שהוא מידת הדין. **לְכָל דָּרָא, וְלְכָל בֶּר נָשׁ, כְּפֻּם מִדָּה דִּילֵיהּ. אֲבָל לֹא דְאִית לִיהּ מִדָּה וְלֹא שֵׁם יְדִיעַ** כי הנה לכל דור ודור ולכל אדם ואדם הקב"ה נקרא לגביו כפי מידתו, אמנם בו עצמו אין לו מידה ולא שום ידוע השייך אליו, כי כל הכינויים הם ע"ש פעולת הנבראים ולא מצד עצמו כלל.

יש לכל ספירה שם ידוע

כְּגֻוְנָא דְסַפִּירָאן, דְּכָל סַפִּירָה אִית לָהּ שֵׁם יְדִיעַ, וּמִדָּה, וּגְבוּל, וּתְחוּם והנה כך הוא בספירות הנאצלות כי הגם שיש לכל ספירה שם ידוע כגון שחסד נקרא א"ל וכדו', וכן יש בהם מידה כגון חסד ודין וכיו"ב, וכן יש בהם גבול עד היכן הן מתפשטות, וכן יש בהם תחום של שטח ארך ורוחב. **וּבְאֵלֵין שְׁמָהּן מֵאֲרִי עֶלְמָא אִיהוּ אֶתְפִּשֵׁט, וְאִמְלִיד**

הלימוד היומי